

ὁ ὁποῖος εἶχεν ἔξωθεν ἀκούσει τὸ συμβούλιον, ἐμβήκε παράνυκτα καὶ τὸν ἐξωλόθρευσε μὲ ὅλην του τὴν συγγένειαν.

Ἔφερε πολλοὺς πολλὰκις εἰς ἀπώλειαν ἢ πλεονεξία.

Μέθυσος πατήρ καὶ υἱός.

— Δὲν ἐντρέπεσαι, ἔλεγε πρὸς τὸν υἱὸν του μέθυσος πατήρ, νὰ πίνῃς τόσον πολὺ; — Πάτερ μου, ἀπεκρίθη κλονούμενος ἀπὸ τὴν μέθην ὁ υἱὸς, φοβοῦμαι μὴ φανῶ καταφρονητὴς σου, ἐὰν δὲν μιμοῦμαι τὰς πράξεις σου.

Μάταια νουθετεῖς τοὺς ἄλλους, ἂν δὲν ἀπέχῃς ἀπ' ὅσα ν' ἀπέχωσι τοὺς παραγγέλλεις.

Διδάσκαλος καὶ μαθητής.

Διδάσκαλος, βλέπων ἕνα τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὅστις ἔσκυψε νὰ ἐπάρῃ τὸ ὅποιον εὔρε καταγῆς σῦκον, τὸν ἤλεγξεν αὐστηρὰ ὡς κοιλιόδουλον· καὶ ἀρπάσας μὲ μεγάλην ὀργὴν τὸ σῦκον, τὸ κατέπιεν αὐτός.

Πολλὰι πολλὰκις συμβουλαὶ καὶ νουθετίσεις ἀποβλέπουσι τὸ συμφέρον τοῦ συμβουλευόντος.

ΑΠΟ ΙΤΑΛΙΚΗΝ ΑΣΤΕΙΩΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ

[Μετὰφρασις Κοραῆ].

Εἰς ναυαγίου μέγαν κίνδυνον, ἐπρόσταξεν ὁ καρaboκύριος τοὺς διαβάτας νὰ ῥήξωσιν εἰς τὴν θαλάσσαν ὅλα τὰ βάρη, διὰ νὰ σωθῶσιν. Εἰς ἀπ' αὐτοὺς ἐπῆρε πρῶτην τὴν γυναικὰ του καὶ τὴν ἔρρηξε, λέγων, ὅτι παρ' αὐτὴν ἄλλο βαρύτερον νὰ ῥήξῃ δὲν εἶχε.

* *

Εἰς οἶκον πολλὰ πτωχοῦ ἀνθρώπου ἐμβήκε τὴν νύκτα κλέπτῃς, καὶ ἐψηλάφα εἰς τὸ σκότος νὰ εὔρῃ τίποτε. Ὁ πτωχὸς, ὡς τὸν ἐνόησε·

— Ψηλάφα, ψηλάφα, ταλαίπωρε, (τὸν εἶπε) νὰ ἰδῷ ἂν ἦσαι καλὸς νὰ εὔρῃς σὺ τὴν νύκτα ὅ,τι δὲν εὐρίσκω ἐγὼ τὴν ἡμέραν».

* *

Ἐδιηγεῖτό τις εἰς συμπόσιον ἄπιστα πολλὰ καὶ παράδοξα μὲ τόσον ἀγῶνα, ὥστε νὰ ἰδρῶσιν. Ἐξεφώνησε μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἀπόφθεγμα τοῦτο· «Ὅστις λαλεῖ τὴν ἀλήθειαν δὲν κοπιᾷζει».

— Ἐκατάλαβα τώρα, διατιῖ ἰδρωσες τόσον, τὸν εἶπεν εἰς ἀπὸ τοὺς συμπότας.

* *

Εἰς συντροφίαν ἱατρῶν ἔπεσε λόγος περὶ τοῦ «Ποῖα ἦσαν τὰ καλῆτερα ἱατρικὰ νὰ ὀξύνωσι τὴν ὄρασιν». Ὁνόμαζεν ἄλλος ἄλλο, καὶ νὰ συμφωνήσωσι δὲν εἰμποροῦσαν, ἐὼς εἰς ἀπὸ τοὺς

ἀκούοντας τοὺς εἶπεν· «Ἐξοχώτατοι ἱατροί, τὸ καλῆτερον ἱατρικὸν τῆς ὀράσεως εἶνε ὁ φθόνος. — Πῶς τοῦτο; (τὸν ἠρώτησαν μὲ ἀπορίαν). — Ὅτι (τοὺς ἀπεκρίθη) ὁ φθόνος βλέπει μεγαλύτερα ἀπ' ὅ,τι εἶναι τὰ εὐτυχήματα τῶν ἄλλων.

* *

Ἐπαραιοῦτο φιλόργυρος πρὸς ἕνα τῶν φίλων του, λέγων, — Τί σ' ἔκαμα καὶ μὲ διασύρεις εἰς τὸν κόσμον, ὅτι πωλῶ τὰ παλαιὰ μου ὑποδήματα;

Καὶ ὁ φίλος ἀπεκρίθη·

— Ψεύδεται ὅστις μ' ἐδιδάβαλε περὶ τούτου· δὲν εἶπα ὅτι πωλεῖς, ἀλλ' ὅτι ἀγοράζεις παλαιὰ ὑποδήματα.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΟΡΑΗ

Αἱ δυστυχίαι εἶνε τῆς ἀρετῆς ἢ παλαιστρα, εἰς τὴν ὁποίαν διακρίνεται ὁ ἀνδρεῖος ἀπὸ τὸν ἀνανδρον ἀθλητὴν. Πότε ἄλλοτε ἔχει τις νὰ δεῖξῃ μὲ πλειοτέραν βεβαιότητα, ὅτι εἶνε φρόνιμος, ἂν δὲν τὸ δεῖξῃ εἰς τὴν συμφορὰν του; Τὸ νὰ συμβουλευῇ τις τὰ καλὰ δὲν χρειάζεται μεγάλην γνῶσιν· τὸ νὰ τὰ ἐργάζεται, ὅταν ἡ χρειαὶ τὸ καλέσῃ, εἶνε μόνης ἀνδρείας καὶ φρονίμου ψυχῆς προτέρημα.

Σπούδασε μάλιστα τὴν ἀνατροφὴν τοῦ στήθους, ἥτις μόνη μορφώνει τοὺς ἀληθεῖς ἀνδρας καὶ τὰς ἀνδρείας γυναῖκας, παρὰ τὴν ἀνατροφὴν τῆς κεφαλῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πλάσσονται οἱ καταχρηστικῶς ὀνομαζόμενοι χρηστοῖς οὗτοι καὶ ἐράσμιοι (aimables) καὶ κομφοὶ ἀνδριαντίσκοι. Ἐχε καὶ τοῦτο εἰς τὴν μνήμην σου, ὅτι ἡ ἀρετὴ εἶνε πρᾶγμα ἐθιστὸν καὶ ἀποκτάται, ὡς ὅλα τὰ ἀποκτώμενα, ἀπὸ μακρὰν συνήθειαν, ἥτις καταντᾷ εἰς ἕξιν καὶ σχεδὸν εἰς δευτέραν φύσιν. Ἀλλὰ τὸ ἔθος τοῦτο πρέπει ν' ἀρχίσῃ μ' αὐτὴν τὴν νηπιώδη ἡλικίαν. Καθὼς ὅστις συνειθίσῃ παιδιόθεν τὸν καφὲν, ἢ τὸν βρωμισμένον ταμβάκον, κρίνει τὴν στήρηνσιν του μεγάλην δυστυχίαν, ἀπαράλλακτα, φίλε μου, καὶ ὅστις συνειθίσῃ ἀπὸ μικροῦ νὰ χαίρῃ εἰς τὰ δίκαια, καὶ νὰ ἀγανακτῇ εἰς τὰ ἀδίκαια, τὴν αὐτὴν ἕξιν καὶ συνήθειαν θέλει ἔχει καὶ ὅταν φθάσῃ εἰς ἀνδρικὴν ἡλικίαν. Ἀλλὰ διὰ νὰ ζυμωθῇ μὲ τοιαύτην ἕξιν τὸ παιδίον, πρέπει νὰ ᾔνε περικυκλωμένον ἀπὸ χρηστὰ παραδείγματα, καὶ μακρυσμένον, ὅσον δυνατόν, ἀπὸ κακοὺς λόγους καὶ κακὰς πράξεις.

Ὅταν τις ἀπὸ σῆς, διὰ πυρκαϊᾶν ἀναμμένην εἰς οἶκον γείτονος, ὅχι μόνον τρέχει εἰς βοή-

θειαν, ἀλλὰ καὶ προσκαλεῖ συμβοητοὺς εἰς τὴν σβέσιν αὐτῆς ὅσους ἀπαντήσῃ, τί ἄλλο πράσσει παρὰ ἔργον δίκαιον καὶ συμφέρον ἐνταυτῷ; Δίκαιον, διότι κάμνει πρὸς τὸν γείτονα ὅ,τι ἐλπίζει ἀπ' ἐκεῖνον, ἐὰν εὐρεθῇ εἰς ὁμοίαν περιστάσιν· συμφέρον, διότι σώζων τοῦ γείτονος τὴν κατοικίαν, ἐμποδίζει τὴν πυρκαϊᾶν νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἰδικήν του. Τὸ αὐτὸ λοιπὸν χρεωστεῖ καθεὶς νὰ πράσῃ καὶ εἰς τὸν ἀδικούμενον συμπολίτην του. Βλέπεις ἀδικίαν γινομένην εἰς αὐτόν; μὴν ἀμφιβόλλῃς, ὅτι ἀργότερα ἢ γρηγορώτερα μέλλει νὰ πλακώσῃ καὶ σὲ ἡ ἀδικία, ἂν δὲν δράμῃς νὰ τὴν σβέσῃς ὡς πυρκαϊᾶν.

Μόνη ἡ δικαιοσύνη φέρει τὴν ἐλευθερίαν, τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν· ὅπλα χωρὶς δικαιοσύνην γίνονται ὅπλα ληστῶν, ζώντων εἰς καθημερινὸν κίνδυνον νὰ στερηθῶσι τὴν δύναμιν ἀπὸ ἄλλους ληστὰς, ἡ καὶ νὰ κολασθῶσιν ὡς λησταὶ ἀπὸ νόμιμον ἐξουσίων. Ἡ ἀνδρία χωρὶς τὴν δικαιοσύνην εἶνε εὐτελες προτέρημα· ἡ δικαιοσύνη, ἂν ἐφυλάσσετο ἀπὸ ὅλους, οὐδὲ χρεῖαν ὅλως εἶχε τῆς ἀνδρίας. Καὶ αὐτὴ τοῦ Θεοῦ ἡ παντοδυναμία ἤθελ' εἶσθαι χωρὶς ὀφελος διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἂν δὲν ἦτον ἐνωμένη μὲ τὴν ἀπειρον δικαιοσύνην του.

Ἐγὼ ἄλλους ποταποὺς δὲν γνωρίζω παρὰ τοὺς δούλους καὶ τοὺς τυράννους· διότι μεταβάλλονται ἀπὸ λογικὰ ζῶα οἱ δούλοι εἰς κτήνη καὶ οἱ τύραννοι εἰς ἄγρια θηρία.

Ἡ φιλαρχία ἀφοῦ μίαν φορὰν φθάσῃ νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν πολιτείαν, τὴν βύσκειται κατὰ μικρὸν ὡς κολλητικὴ νόσος, ἕως οὗ νὰ τὴν ἐρημώσῃ ἀπὸ τοὺς ἀληθεῖς φίλους τῆς πατρίδος, τοὺς μόνους ἱκανοὺς νὰ φυλάσσῃσι τῆς ἐλευθερίας τὰ τείχη.

Ὀλίγοι κατὰ δυστυχίαν ἐφάνησαν εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας καὶ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη οἱ καλοὶ σταδιοδρόμοι· καὶ συνέβη εἰς τὴν πολιτικὴν ὅ,τι συμβαίνει καὶ εἰς τὴν θρησκείαν· πολλοὶ κλητοὶ καὶ ὀλίγοι ἐκλεκτοί. Πῶς θέλεις νὰ σταδιοδρομήσῃ εὐτυχῶς ὅστις τρέχει φορτωμένος; Εἰς τοὺς σωματικούς ἀγῶνας πρῶτον ἔργον τοῦ μέλλοντος νὰ τρέξῃ εἶνε νὰ ἐκδυθῇ τὰ περιττὰ φορέματα καὶ ἐλαφρώσῃ τὸ σῶμά του· εἰς τοὺς πολιτικούς ἐξ ἐναντίας οἱ πλειότεροι ἀπὸ τοὺς τρέχοντας τρέχουν καταφορτωμένοι τὰ πάθη των· ἄλλος τρέχει διὰ νὰ ἀποκτήσῃ χρυσόν, ἄλλος ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, ἄλλος διὰ κενὴν τίτλον γελοιώδη Ἐξοχότητος ἢ Ἐκλαμπρότητος, χωρὶς νὰ συλλογισθῇ, ὅτι μόνος σκοπὸς τοῦ δρόμου του πρέπει νὰ ᾖ νὰ χρυσώσῃ τὴν πατρίδα του, νὰ τὴν καταστήσῃ μόνην ἀρ-

χουσάν, μόνην Ἐξοχωτάτην καὶ Ἐκλαμπροτάτην.

Ὅταν ὁ λόγος ᾖ περὶ πατρίδος ὅ,τι μοῦ λείπει ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τὸ ἀποπληρόνει ἡ καρδιά.

Η ΙΕΡΟΤΗΣ ΤΗΣ ΨΗΦΟΥ

Ἐπιθυμεῖτε, φίλοι ὁμογενεῖς, ν' ἀποφύγητε ὅλα τὰ καταβαρύνοντα τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνοήτων κακὰ; λάβετε μαθήματα τὰ περασμένα τοῦ Γένους παθήματα. Καθεὶς ἀπὸ σᾶς, ὅταν κρατῇ ψῆφον, διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἀπὸ τοὺς συμπολίτας του κανένα εἰς ἀξίωμα, ἃς φαντάζεται, ὅτι αὐτὸς ὁ Θεὸς ἀοράτως τοῦ βάλλει τὴν ψῆφον εἰς τὰς χεῖρας, καὶ τὸν βλέπει ἄνωθεν πῶς μέλλει νὰ τὴν μεταχειρισθῇ... Ὅταν ἔχῃ τις χρεῖαν οἰκίας, μεταξὺ δύο οἰκοδόμων δὲν ἐκλέγει βέβαια τὸν φίλον του, ἀλλ' ὅτινα τῶν δύο νομίζει τεχνικώτερον· ὅταν διὰ τὴν υἱεῖαν του ἀναγκάζεται νὰ καλέσῃ ἱατρὸν, μεταξὺ δύο ἱατρῶν δὲν καλεῖ βέβαια τὸν φίλον, ἢ, ἂν οὕτω τύχῃ, καὶ ἀδελφόν του, ἀλλὰ τὸν φαινόμενον ἐμπειρότερον τῆς τέχνης, καὶ οὕτω καθεξῆς διὰ τὰς λοιπὰς βιωτικὰς του χρεῖας. Ἄν ἀπατηθῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν δι' ἄγνοιαν, ἔχει κἂν ἀπολογίαν τῆς ἀπάτης τὴν ἄγνοιαν. Ἄν ἀπατηθῇ διὰ φιλίαν, γίνετ' ἐνταυτῷ καὶ μωρὸς καὶ ἀδίκος· μωρὸς, διότι βάλλει εἰς κίνδυνον καὶ τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὴν ζωὴν του, ἀδίκος, διότι χαρίζει εἰς τὸν κακὸν τεχνίτην ὅ,τι χρεωστεῖται εἰς τὸν καλόν. Ὅπως ἂν ᾖ, ἡ βλάβη λογίζεται μικρὰ, ὡς ἐνὸς ἀνθρώπου μόνου βλάβη. Ἀλλ' ὅτινα διορίζει ἡ πατρὶς εἰς τὸ ἱερὸν ἔργον τῆς ἐκλογῆς, ἂν χαρίσῃ τὴν ψῆφον του εἰς τὴν φιλίαν, ἀδικεῖ προφανῶς τὴν πατρίδα· εἰ δὲ καὶ τὴν παλὴν διὰ χρήματα, ἡ ὠφελειῶν ἄλλων ἐλπιζομένην ἀπώλαν, ἡ ἀδικία λαμβάνει μορφήν καὶ πρόσωπον ἀναισχύντου προδοσίας, ἀξίας νὰ κολασθῇ αὐστηρότατα ἀπὸ τοὺς νόμους.

Ὁ ἐνθουσιασμός γίνεται ὅπλον θαυμαστὸν εἰς τοὺς ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν τῶν ἀγώνων· ἀλλ' ὅταν ὁ λόγος ᾖ περὶ ἐκλογῆς τῶν πολιτῶν εἰς πολιτικὰ ὑπουργήματα, ἀπὸ τῶν ὁποίων τὴν ἀκριβῆ πλήρωσιν κρέμεται ἡ φυλακὴ τῆς ἐλευθερίας, ὅστις ἐνθουσιάζεται, τρέχει μέγαν κίνδυνον νὰ δημιουργήσῃ τυράννους. Καὶ τοῦτον τὸν ἐνθουσιασμόν ζητοῦν μάλιστα νὰ ἐξάπτωσιν οἱ σπουδαρχίδαι καὶ οἱ δημοκῆποι εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ λαοῦ, ὅταν ὁ λαὸς δὲν φυλάσσεται τὰς παγίδας των.